

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Af den Række Ændringsforslag, der er stillet til Lovforslagets § 5, som henhører under Indenrigsministeriet, kan jeg selvfølgelig særlig tiltræde Forslaget under Nr. 7, der er stillet i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved 1ste Behandling. Ogsaa Ændringsforslaget under Nr. 8 kan jeg tiltræde med noget Forbehold. Ordene: „eller andre Forhold“, som Udvalget foreslaar at indføje, gøre nemlig Bestemmelsen i § 5 a noget utydelig, og det vil derfor kunne volde Administrationen nogen Vanskelighed at bedømme, hvorvidt ogsaa de paaberaabte Forhold maa regnes for at høre under dem, som Loven har taget Sigte paa, men man kommer vel ud deraf. Ændringsforslaget under Nr. 10 kan jeg tiltræde. Det samme gælder naturligvis Forslaget under Nr. 11, der er indsat efter min Henstilling ved Sagens første Behandling, idet Lovforslaget oprindelgik ud paa, at Trykning af Dagblade fremtidig skulde være aldeles uden for Helligdagslovens Bestemmelser. Hvorvidt de Klokkeslet, som her i Ændringsforslaget ere indsatte, ere de absolut rette og bedste, skal jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket, saa meget mere som den ærede Ordfører nævnede, at der mulig vilde komme til at foregaa en Forandring heri til 3die Behandling. Nogen Betænkelighed har jeg over for Ændringsforslaget under Nr. 9, der gør en Forandring i den nugældende Lov af 1. April 1891, hvorefter Arbejdsgiver og Arbejder ved visse Virksomheder kunne træffe særlig Overenskomst om en anden Fridag end den i Loven paabudte for disse Virksomheder. Jeg er ikke vis paa, om der ikke kan være Virksomheder, hvor Ophævelsen af denne Adgang vil volde nogen Vanskelighed, ligesom jeg heller ikke er overtydet om, at den Adgang, der har været til at træffe en saadan Overenskomst mellem Arbejdsgiver og Arbejder, har voldt Vanskeligheder eller har hindret Arbejderne i at faa den Hvile, som Loven har tilsigtet. Men da det hele Udvalg har samlet sig derom, skal jeg ikke modsætte mig Ændringen og kan saaledes tiltræde samtlige de til § 5 stillede Ændringsforslag.

Svend Høgsbro: I det foreliggende Lovforslags § 10 findes en Bestemmelse om, at offentlige Forlystelser ikke maa finde Sted Aftenen forud for visse Helligdage, og efter de foreslaaede Ændringer vil en lignende Regel komme til at gælde, en Regel, der jo for Resten stemmer med, hvad der til Dels allerede gælder ifølge Loven af 1876. Jeg vil i den Anledning bede rette vedkommende — jeg ved ikke, om det ærede Udvalg eller den højtærede Minister skulde være rette vedkommende i dette Spørgsmaal — oplyse mig om, hvad der egentlig forstaaes ved „Aftenen før en af disse Helligdage“. Naar begynder „Aftenen“? Er det Kl. 4, Kl. 6, Kl. 7, er det ved Solnedgang, eller naar er det?

Ordføreren (*Knop*): Maa jeg begynde med at takke de to højtærede Ministre for deres Udtalelser. Til Trods for, at der hos den højtærede Indenrigsminister er nogen Betænkelighed til Stede ved et af de Ændringsforslag, som her ere stillede, tør jeg opfatte deres Udtalelser som en Tilslutning til Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, og det er en selvfølgelig Ting, at det ikke kan andet end glæde Forslagsstillerne og Udvalget, at vi nu ere komne saa vidt. Det giver jo Haab om, at vi inden ikke ret lang Tid ville staa med en god og fornuftig Lov angaaende den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage, idet jeg gaar ud fra, at Forslaget paa dets videre Vej ikke vil møde saa store Vanskeligheder, at der skulde være noget i Vejen for, at det bliver til Lov.

Der er faldet enkelte Bemærkninger, som jeg kunde have Lyst til at omtale lidt, og jeg skal begynde med de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) med Hensyn til Bestemmelsen i § 10. Det ærede Medlem forstaaer ikke Tanken i denne Paragraf, og har derfor sammen med et andet æret Medlem stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at denne Paragraf udgaaer. Jeg tror imidlertid, jeg er i Overensstemmelse med den store Del af Befolkningen, naar jeg siger, at jeg fremdeles maa fastholde, at § 10 bliver